

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. передполд.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4'30 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7'50 зл., Німеччині 7'50
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Ру-
муній 180 лей, Болгарії 7'50
зл., Австрії 7'50 зл. Зміст
адреси 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Льокарно.

Рейнський пакт готовий? — Проект Вандервельде. —
Вічно французький пункт. — Песимістичний польський
голос про вигляди Польщі.

Пополуднєве засідання конферен-
ції дня 8-го п. м., що тривало три
і пів години, торкалось одного з
найважливіших пунктів усієї програми.
Треба було погодити прикрий для
союзників 16-у статтю про можли-
ву зміну існуючих кордонів з на-
безпеку тих кордонів, які так
хвилюють Францію, а ще більше
її „малих сусідів“ союзників. Тре-
ба було устійнити головні лінії
спільної політики; почувалась за-
гальна тенденція йти на компроміс.
Італія та Бельгія мали велику
вагу в Німеччині умовини вступу до
Ліги Націй.

Покійно йдуть тільки поголоски
преси, яка старається робити вис-
новки з настрою та гороскопів
продюжних делегатів. Союзні де-
легати мали згодуватися на те, щоб
11-ту статтю, відносно французь-
ких гарантій східних договорів,
схвалити з рейнського пакту і за-
ставити її односторонньою зая-
вою французького уряду, який бо-
вонитиме підписаних східних до-
говорів як союзників. За те Німці
мали згодуватися на статтю 7: авіа-
ти до Ліги, і застерегти в окре-
мій декларації супроти деяких ін-
терпретацій 16-ої статті „кован-
ту“ Ліги. Таким робом рейнський
пакт мав би бути поладаний і
треба би було тільки його зручно
списати.

Лишалося би редакція західного
оговору про безпеку, який мав
би стати зразком для договорів
східних. Принципи тих договорів
були з'ясовані вже в Лондоні. Во-
ни торкаються примусового „арбі-
тражу“ для всіх спірних справ:
правничих, які рішення гаєтський
трибунал і політичних, які рішення
Рада Ліги. Західні кордони Німеч-
чини найшли би нове підтвер-
дження в її згоді на них. Однак
східні кордони Німеччини є тим
„ослячим мостом“, якого не в силі
перейти розумні дипломати. Вся
боротьба вестиметься за те, щоб
в примусового арбітражу відокре-
мити територіальні справи євро-
пейського сходу.

Бельгійський мін. зак. справ Ван-
дервельде мав подати проект спе-
ціального мирового суду, присвя-
ченого справам європейського схо-
ду; цей суд мав би бути наскрізь
нейтральний і засідав би поруч
Ліги Націй. Одночасно Штреземан
мав довірчу розмову з Чембер-
леном. У суботу юристи мають
зайнятися редакцією цілої низки
важливих пунктів порозуміння. Ду-
же дразливі пункти відношення
агальних формул до східної спра-
ви мали би знайти свою розв'язку
щодоно по виміні гадок з пред-
ставниками Чехословаччини та
Польщі. Мін. Бенеш та гр. Скішні-
вський вже є в Льокарно і почали під-
готовляти ґрунт для порозуміння.
Чехословаччій представник уве-
рив, що не матиме труднощів по-
розумітися з Німеччиною. Польща
виступає, на його думку, весті са-
мостійно балачку, так само як Че-
хословаччина. І саме в цій „само-

стійності“ рухів лежить увесь ко-
ріннь лиха. Польська преса повто-
ряє за своїм делегатом, що є вло-
водею в дотеперішніх успіхах, од-
наче сухі телеграми з Льокарно не
дуже погоджуються з цим роже-
вим настроєм.

З цього приводу цікаво послу-
хати одного характеристичного го-
лосу з цієї преси, який на цей
раз невдоволений а патрістичної гар-
монії. „Слово Польське“, яке нале-
жало до найголосистіших „будите-
лів“ оптимізму відродженої Поль-
щі і якого редактор на становищі
міністра мав змогу здійснити всі
ті рожеві ідеї, які літами пропові-
дував, нараз похнюдилося і вшква-
рило прещиру статтю на тему не-
виправданого оптимізму польської
преси з приводу нарад Льокарно.

„Литий радості цих (польських) де-
легатів дійсність протиставляє обличчя для
Польщі зовсім дикіше. У вищих ста-
ніх справі зовсім не треба мати розуму
державного мужа або досвідного публі-
циста, щоб зрозуміти те, що легко зо-
розуміє навіть гімназист! — або Німці ці-
ною забезпечки миру на Заході добулися
підстави, щоб домагатися ревізії своїх

східних кордонів коштами Польщі. — що
для нас, річ вся, була „батарейка“, бо о-
значало війну з Німеччиною і не дуже
далекі часі: або Німці не відступили
ніколи руки до діяльності на сході і в
такому разі не підпишуть рейнського пак-
ту, бо їх пристрастність канцлера Лютера
та міністра Штреземана обурені націона-
лістична би негідно з політичного о-
гляду. Тоді конференція в Льокарно обчи-
нялась би фіаском, що ймовірно вже її
в очей та й другим випадку нема місця на
оптимізм і на виспівування гімнів у честь
Льокарно“.

По цьому приходять мотиви цієї
статті. Антанта не дасть ніякої
згоди, щоб Німеччина відобрала
Шлезь та Данію. Та Німеччина
вдовольниться віддаленням східної
справи, коли її приймуть до Ліги
Націй. Увійшовши туди — з Англією
тероризуватимуть своїм впливом
інші народи. При якійсь нагоді
домогатимуться змін „постанов
версальського договору, яких не
можна відокрепити“, як каже слава
16-а стаття. Тоді візьмуть Данію
і Голландію. Шлезь. А що Польща
може на це відповісти тільки ві-
сною — тоді вона стане „напід-
в'ячою“ державою, супроти якої всі
інші виступлять. Колиж конферен-
ція в Льокарно скінчиться неза-
чею, Німеччина аказуватиме на
Польщу як на причину цієї невдачі.

Отже якийнебудь буде вислід на-
рад у Льокарно — кінчить „Слово
Польське“ — Польща не має підстав
до оптимістичних настроїв.

Закарпатська Україна.

(Роскол хліборобської партії. —
Гадячанин кандидатом комуніст.
партії. — Бескид уступає. Грабар
приходить. — Безсильність губерня-
тора. — Галичина уступає. — Напад
на Галичину. — Вистава малоросій-
ського театру. — Залізничники на Рад. У-
країну).

Ужгород 7. жовтня 1925.

Переіменування „хліборобської
партії“ на „християнську народну
партію“ не є лише зміною назви,
як це представила Волошинова
„Свобода“, але це є роскол хлібо-
робської партії на дві окремі партії.
З хліборобської партії виступив о.
Волошин зі своєю клерикальною
групою і оснував нову партію з
виразно клерикальним напрямом, а
оба брати Брацайки і майже всі
східські провідники остали в хлібо-
робській партії. Роскол хлібороб-
ської партії назрів вже давно, але
серед теперішніх обставин є він
явним сумним і означає розбиття
і так слабких сил народовецького
напрямку. Волошинів здається, що
він провалився при останніх вибо-
рах через те, що хліборобська партія
була занадто клерикальна, а
Брацайкові нападки, що вона була
занадто клерикальна.

Розуміється помиляються оба. Їх
партія провалилася через те, що
вела нерішучу, половинчу політику:
ні то опозиційну, ні правительствен-
ну, до виборів йшла ніби то само-
стійно і ніби кооперувалась з чесь-
кою лідовою (клерикальною) пар-
тією. Даліше партія не вела жад-
ної організаційної роботи серед на-
рода, а її провідники розуміли і ще
добрі розуміють політику як особі-
сті поважливості конференції тай
тільки всього. Та хоч партія хлібо-
робів виборах не віднесла побіди,

то її культурний напрям на Закар-
патті побідав. Не дивлячись на це,
що партія русо-філіського напрямку
здобула (штучками) при виборах
аж три мандати, русо-філіський на-
прямок як неопропорцій само життя
проваляло. Шкільництво, популярна
література, культурне життя на се-
лі (читальні, театральні кружки,
концерти) розвиваються в душі на-
родній, себ-то українській.

Покійно не знати, чи роскол хлі-
боробської партії прибере форму
взаємного поборювання обох нових
партій, а на всякий випадок обидві
будуть народнього культурного на-
прямку. На разі сильніше буде сто-
яти „Волошинова партія“, бо має
свій орган „Свободу“, а хлібороб-
ська партія вже другий рік не має
свого органу і не скоро буде його
мати. При виборах виникне сила
обидвох. До виборів на Закарпатті
всі партії пригортаються, але все
це нема певности, чи вибори від-
будуться цієї осені.

На всякий випадок списки канди-
датів вже переповнені і тепер по-
чинаються інтриги між кандидата-
ми, хто з них має бути на першій
місці. Між кандидатами на посаду за-
мостав також один наш галицький
земляк, д-р Ол. Бідан, кандидат
адвокатури в Густі, який з сід-ка
перекинувся в комуніста, щоб там
бути прийнятим кандидатом, як
вже не поспіє. Своєю мету осягнув,
бо комуністи кандидатом на... чет-
вертому місці.

Чоловіком, який ще перед вибо-
рами хоче і прагне до побіди зро-
бити політичну кар'єру, є о. Кон-
стантин Грабар, директор Пла-
карпатського банку, який має стати
губернатором Закарпаття. Усту-

плення Бескида є певне, а конто-
кандидат Грабар не має. Як відомо,
він виступив недавно з хлібо-
робської партії і вступив до агро-
ної. В останній часі почали проти
нього сильну агітацію православні
кашани під проводом Гагата, що
— мовляв — Грабар як уніатський
священик не може бути губернато-
ром там, де частина населення є
православною вірою. Ця агітація, зда-
ється, йому не пошкодить, але не
пошкодить також, ані не по-
може нікому губернаторства Гра-
бара. Силою фактів стався уряд
губернатора інституцією лише ре-
презентативною без політичного
впливу і без сили. Лише дуже
сильна і садома своїм задачі інди-
відуальність могла би привернути
тому урядові силу, яка йому нале-
жить по конституції, але на таку
особу Закарпаття ще довго буде
чекати.

Систематичні напасти ужгород-
ської чеської піарфіліальної газет-
ки „Podkarpatské Hlas“ на україн-
ську, особливо на галицько-укра-
їнську еміграцію продовжуються і
осагають свою мету. Багато Гали-
чан, що по п'ять літ занимали най-
тяжчі урядові посади і за нуждею
йшли платити, бо за третину тої, яку
мають Чехи (без родинних додат-
ків, без т. зв. Підкарпатської ви-
годи, без діст і т. д.) обидли служ-
бу кожний за трьох Чехів — тепер
мусіли покинути ту службу і пішли,
хто куди міг. Замітне, що безпо-
середні начальники тих урядових
свід признають, що у відходчачих
Українцях урядових тратьте най-
кращі сили, але вони признаються
рівночасно, що мусять підчинитися
моральному терору чеської ре-
вильки. Так покинуло службу трьох
Українців з фінансової дирекції у
Мухачеві, трьох урядовців з адмі-
ністраційної служби, чотирьох лі-
карів, п'ятьох учителів і т. д.

Це, очевидно, замало „Podk.
Hlas“ і вони далі обидують ка-
діюнами не лише родинних лю-
дей, але цілу українську націю.
Кожний алочин на Закарпатті, яко-
го винуватця не можна знайти, при-
писує та газетка Галичанам. Ко-
лиж акції єдиний найдальше, і
ним є Чах, Жид, Мадар чи Сло-
вак, то ця газетка напише, що він
або походить з Галичини, або вік
до Галичини, або має жінку з Га-
личини і т. п.

В однім випадку лікар Українець
звернув компетентним чинникам у-
вагу на те, що бактеріолог мі-
ської лікарні псевдо-доктор Косо-
вич не має поняття про бактері-
ологію, бо робить фальшиві ана-
лізи. За це санітарний начальник
Його видав, а чеська газетка дала
Косовича в оборону та знов по-
чала нападати на Українців за те,
що косять ямки під часним Ро-
сійським. „Pod. Hlas“ обороняв
Косовича доти, аж доки він сам
не вік. Виявилося, що це був али-
чаний обманець і гошталтер,
який спронсирив багато урядових
грошей. По цій же газетці схи-
нісько написали, що Косович утік
до Галичини, а значить не був Укра-
їнець-Галичанин.

Молодий український артист-ма-
ляр Микола Кричевський, учени-
празької академії малювання, ула-
дир в салі журанату в Ужгороді

Оаза вольностей.

Львів, 12 жовтня 1928.

разом з чеським малярем Малькусом виставу мистецьких картин. Виставу відвідало кількості людей і половину образів розкуплено. М. Кричевський є сином відомого професора київської академії пластичного малярства Кричевського і у нього помітний небуденний мистецький талант. Його картини відзначаються ніжною гапмонією красок, м'якими тіннями і живим рухом. В перспективі є дефекти, які помічаються в кожного початуючого маляря. Бажано молодому артистові пильності в праці і вішусьмо йому великі успіхи.

В Ужгороді живе ще один український артист-маляр Теодор Вашик з Тернополя, якого портрети і кілька пейзажів ми мали нагоду оглядати за склепачними виставками. Є це дуже солідний портретист і добрий пейзажист, у якого слідиний вплив італійської школи. Портрети в нього живі, гарний кольорит, а краєвиди мають гарну перспективу. Шкода, що не улаштує вистави разом з Кричевським.

З Ужгороду вибирається на Радянську Україну група залізничників, емігрантів з Галичини. Вони були якийсь час на службі в ЧСР, тепер їх зі служби звільнено і вони вже пів року побиваються за дозволом на виїзд на Україну. В радянським посольстві їм все обіцяють, що дозвіл прийде на днях, вони випродують останки на поїздки до Праги, а дозволу досі нема. Тепер вважи їх чеські власті до табору в Йозефові, де мають зложити того спасенного виїзду. Невже радянська влада мусить і від себе причинюватися до злиднів українських емігрантів? Є чутки, що транспорт небавом відіде, але то "небавом" може ще довго потривати.

О. Л.

17 **Ц. м. здержується висилку часопису тим ВП. передплатникам, що залягають з передплатою за біжучий місяць. Передплата на біжучий місяць 4.50 зол.**

1—5

„Двоязычна школа“.

Не утримання а польонізація народнього (загального) шкільництва.

Шкільна Кураторія львівського шкільного округу розсилає ось які інструкції для „двоязычних“ шкіл:

INSTRUKCJA

W sprawie wprowadzenia rozkładu godzin w szkołach powożecznych dwujęzycznych.

A. Przepisy ogólne.

1) Naukę religii wprowadzić należy w zakładzie w języku macierzystym dzieci.

2) Oddziały, przeznaczonych na naukę języka polskiego w oddziale I, należy użyć na uczenie czytania i pisanie (elementarza) w języku polskim. Oddziały przeznaczonych w tymże oddziale na naukę drugiego języka (ruskiego, białoruskiego), nauczyciel użyje na prowadzenie w tym języku przystępnych pogadek. Treść do tych pogadek czerpać będzie z najbliższego otoczenia dzieci, ich przeżyć codziennych i omawiać będzie przystępne co do treści obrazy i ilustracje. Naukę czytania i pisanie (elementarza) w drugim języku nauczania rozpoczynać należy w drugim roku nauki.

3) Przy nauczaniu rachunków z geometrią, których nauka przewidziana jest w oddziałach niższych w drugim języku wykładowym (ruskim, białoruskim) nauczyciel powinien również posługiwać się terminologią polską.

4) W innych przedmiotach nauczania należy najważniejsze terminy naukowe podawać w obu językach państwowych.

5) Przy nauce śpiewu uwzględnić należy we wszystkich oddziałach pieśni w obu językach.

6) Normy co do użytkowania jednego z języków nauczania w nauce poszczególnych przedmiotów obowiązują zazwyczaj, rozstrzygniętych od r. szk. 1925/26 we wszystkich oddziałach szkół powożecznych dwujęzycznych.

З того документу бачимо, що нема тут мови про яку „двоязычну“ школу, а навпаки є мова про цілковиту польонізацію.

У важких хвилях загальної розрухи, економічної катастрофи, політичної безвихідності, заломання суспільно-моральних принципів, одним словом у важких хвилях все сповинаючого й окутуючого песимізму, добре є згрізкому громадянину зачепити з цілющого джерела будуючого оптимізму. Носієм записаного оптимізму, того сласифічного світогляду наівано-зичної віри в добрий вислід „доброї справи“ є прем'єр польського кабінету Вл. Грабські.

Польське громадянство може бути горде на свого урядового представника, який в найтяжчих хвилях і заломках знаходить слово потіхи й розради для упадаючого під тягарем життєвих невгод і розторошуючих обставин громадянства. Два рази прем'єр Вл. Грабські одержав необмежені повноваження для направи скарбу і санації господарського життя — і два рази провалився, а рятівне прозачив всієї санаційні вигляди. А всетаки він не попав в крайчу розпуку і — втретє витягає руки по нові повноваження. Або скільки то писалося, кричалося, підносилося в пресі, в соймі, на міжнародній арені про нездарність й просто злочинність „кресової“ адміністрації! Але чи для направи не творено тепер вже мертвої (Богу дякувати!) секції для справ „кресових“ воєвіста і національних меншостей. Для санації нездорових відносин навіть був покликаний спеціальний міністер з високим титулом віцепрем'єра. Правда, реформатор Тугут уступив перепосний огірченням, з „літаниєю“ закидів на адресу уряду Вл. Грабського включно з закидом, що міністерство внутрішніх справ піддержує провокацію; правда, що в суті річ ніщо не змінилось на краще, хіба на гірше, однак в принципі оптимізм є оправданий, бо прецінь колись відносини можуть змінитися.

Та не в тому річ, що міністри сіють оптимізм на каменистий ґрунт песимізму. Є ще й інші „незалежні“ установи, звідки пливе свіжа, джерельна вода оптимізму, потіхи й розради в розбите сумнівами громадянство

ші польські письменники, що є деякі справи, які важко сконати і тому краще не пробувати їх сконати, — далі ми є погляду, що винищування надужить у себе вдома, без огляду на те, що скаже заграниця, є далеко здоровішою й успішнішою методою, як зацілювання кожної чирака рожевою пластівкою оптимізму, — які ми є погляду, що в прилюдній дискусії все тактичніше і тактичніше є признати сласність противників в кількох точках, щоб його тим сильніше відарити в інших, — але розуміємо, що в деяких моментах хтось може стати на становищі найвищого патріотичного імперативу, на становищі оборони честі нації за всяку ціну, на становищі максимі „wrong or right — my country“ („але чи добре — всеж це моя земля“). Однак в тому випадку перш усього — коли мовки вже державна рація, на другий план усуваються розумові аргументи, злегкаважено стратегічні огляди, — голос ображеного патріота повинен лунати голосом твердо в категорично. А голос авторів листу є якийсь і плачливий, тон листа найвищий і дитиний. Кілька слів гостіях і рішучих в того рода виступах на міжнародній арені робить більше вражіння, як скарга, що є провідним мотивом листу і яка викликає якраз протилежне вражіння. Чи справді годяться поважно парфати на лихих сусідів, які заважає на Польщу, — так — немов би ми були безборонною дитиною, а не великою державою і великим народом“.

Москва і Варшава.

І. Дальший тип польсько-більшовицького залізничника.

Почата візитою Чічеріна справа Більшовицько-польського залізничника спала тепер на плечі радянського посла у Варшаві Войкова. Перш за все старається він позискати для ідеї зближення СРСР і Польщі публічну опінію при допомозі преси. Польська преса має виробити у польському громадянстві перш за все відволічне психологічне підложе для обопільної польсько-більшовицької дружби.

Така а не инша причина подиктувала посл. Войкову зібрати в салюнах радянського посольства представників польської преси та виголосити перед ними обшарне експозе про доцільність і потребу польсько-радянського торговельного договору. Промова Войкова до журналістів складалася з двох частин. У першій Войков змалював сучасні внутрішні відносини в радянському союзі а в другій говорив реально про торговельні польсько-радянські взаємини.

Він зазначив, що в СРСР росте консолідація господарських відносин, доказом чого є стабілізація валюти. Завдяки цій останній помітний в населенні СРСР зріст опадності, що знаходить свій вислів також у субскрипції внутрішніх позичок. У наслідках господарської стабілізації лежить між иншим загальна тенденція населення до великих закупів, потрібних для збільшення продукції матеріалів. А цей останній факт є дуже добрим виглядом для торговельного ринку в Польщі, який віддає заспокоював потреби країв бувшої російської держави. Войков твердив, що господарські умовини польського ринку і промислу є виїжково сприяючими для закріплення польського ринку збуту на Сході. Бесідник думає, що найвища пола, щоб польський промисл закріпив для себе теж східні ринки на території СРСР. У біжучому році помітний значний зріст та поширення радянсько-польських торговельних взаємин. Бо коли в минулому році польський импорт до СРСР, виносив заведи 1,029,093 доларів, то від січня н. р. до тепер польський импорт вже перевищив минулорічну цифру на 566 відсотків, бо зріс до суми 5,769,694 доларів.

Натомісць радянський експорт виносить за 9 місяців н. р. 1,078,431 доларів. Отже загальний торговельний оборот обох держав виносить біля 7 мільонів доларів. Ця цифра є не останньою в зовнішньому торговельному білянсі Польщі. Тепер бере участь у торговельних взаєминах з більшовиками заведи 120 польських фірм. Войков твердив далі, що торговельний польський білянс у відношенні до радянського не може бути пасивним ніколи, а то тому, що вироби імпортовані з Польщі не продукуються в СРСР. — а тим самим їх зі СРСР не експортуються. З порівняння цифр виходить, що радянський експорт до Польщі виносить не пилих 20 відсотків польського імпорту до СРСР. Супроти цього для Войкова неарозумілі непорозуміння, що впливають час від часу з боку Польщі при пропусканні деяких товарів радянського експорту. Такі непорозуміння є зайві, бо в наслідках ведуть до обмеження торговельного імпорту до СРСР з Польщі та скріляють в собі небезпечку репресій з боку СРСР до польського імпорту і тим самим відбиваються відлсно на польському торговельному білянсі.

Далі Войков твердить, що в ділянці польської торгівлі СРСР повинен зайняти упривілейоване становище як такий, що підтримує польський торговельний білянс. З вдоволенням стверджує він далі, що тепер приважує Польща більше значіння до навізання та закріплення

„Ісця жовтень є місяцем української минини. — Пошануйте українську минини, не дозвольте, щоб вона пліснела на снідах, відідіть їй почесне місце у своїй хаті“

„Відомбські літературки“. В тій статті стрічаємо дуже оригінальні думки:

„Ми є того погляду — кажуть молоді“

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТ

д-р Володимир Ніжик

веде від 25. вересня 1925. р. адвокатську канцелярію

527 в ЯНОВІ Б. ЛЬВОВА. 8-10

НОВИНКИ.

— з українсько-кубанської еміграції. З кол Громади Українців в Кубані в ЧСР. повідомляють нас, що після Надзвичайних Загальних Зборів Громади Українців в Кубані в ЧСР, які відбулися у місті Подєбрадах в Чехословаччині 25. вересня цього року, Управа названої Громади в поновленому складі відновила свою діяльність 26-го вересня цього року.

— Цивільний Закон. Найвищий варшавський суд видав п'ять днів присуд, що савіни не мають права давати розводів жидівським подружжям і що не право має тільки окружний суд. Цей закон має дається зв'язок з надто частими випадками, що Жиди женяться в дуже молодім віці, а вони не мають дітей, Мойсейовий закон дає підставу до розводу. Чи може траплятися як такі випадки, що християне для одержання розводу переходили на лоно Мойсейової віри?

— Дивогляди "Влади". Роботник з дня 9-го п. м. подає в рубриці "Курйоза" таку довідку: "Наша університетська влада є асачерпана в винаходах найріжнородніших "лишених слів". Є "лишених слів" загальний, релігійний, національний, для незможних — а тепер сенат варшавського університету приновив це й "лишених слів" половин. На лікарський факультет варшавського університету рішили прийняти цього року, заздала недовстаті місця, лише 130 нових слухачів. Ще перед реченням, коли треба було вносити прохання, казали загально, що на лікарський факультет приймуть тільки 4 прижінок. В дійсності прийняли на 130 осіб 5 жінок, дарма, що число жіночих прохання було не менше як мужських. Так виглядає "рішоранність".

— Відомі розправи Бєра і тов. Львівська сімністична "Хвіля" доносить, що у зв'язку зі справою Штайгера і Мичкіна розпочато дисциплінарні додержання проти слідчого судді Рутки та його протоколіста д-ра Пйотровського. Дисциплінарні додержання почато на основі розпорядку міністерства справедливості. Крім цього перенесено слідчого суддю д-ра Гута до цивільного суду, а на його місце перенесено суддю Згуральського. Незалежно від справи Штайгера перенесено суддю д-ра Ясінського з С. III до Г. зв. малолітні в карному суді на місце спенсіонованого судді Філіпа.

— З документів часу. L. 20935 m — oząd — Do urz. sądu. obrz. gr. kat. w Włocławku. Na podstawie doniesienia Sądu powiat. w Nadwórnej z d. 26-25 L. 516 skazuje P. za przekroczenie przepałoone przez nadsyłanie pisma do Sądu w korespondencji adresowanych po razku wbrew obowiązującym przepisom o używaniu języka państwowego na gruziński w kwocie 15 zł, którą należało do 8 dni przetrzeć za pomocą dokonanej deklaracji w Wydziale powiat. w Nadwórnej pod rygorem gruzińskiego ścigania. Siedzieli.

— Проти підписання комірнього. Приблизно що кварталу кінчиться один період "саванітних" операцій сучасного георія "Дзідбів" і починається новий, айкоміний. І що кварталу сірі маси комірники є шораз сіріші і — худіші, та, не заважаючи на те. Кожного кварталу автоматично зростає комірне. Каміанічки не тільки не втрачають капіталу, вложеного в дома, а зискують всі гівогеші довги й непропорційальну до передвоєнних високу нинішню ціну на небухощности. Комірники за те зійшли на муждарів — але логіка мешканського закону така, що комірники що квартал мають платити більш гроші! Три тижні тому у львівській міській раді пересі згодошили внесення в вапрімку адержання дальших підвишок комірнього. До восьми днів комісія мала прийти на пленум Ради з готовим рішенням — але три тижні минуло, а "ойце грозу" Юзеф Найдман кепує собі з радних і з міської нужди. Внесковані зажадали скликання надзвичайного засідання Ради спеціально для цієї справи. Кажуть, що на вівторок таке засідання буде скликане.

— Недипломатичне Львова. Вночі з 8. на 9. над чарівною швайнарською закуткою, де керманичі долі Європи обдумували плани мира, зірвалася страшна буря, що тривала шлу годину. Один грім ударив у будівлю готелю Ес-

планада, де мешкали німецька делегація; це спричинило перерви електричних проводів і німецькі делегати мусили сидіти в померкхат. Всі, що ввійшли у віші озмачи природи, мають гарний матеріал для передбачень. Преса подає ще звістку про прегарний настрій Бріана, який вибрався до кина, а за його прикладом пішло 200 журналістів. Кіно у Львові не мало ще ніколи таких численних поважних глядачів. Фотографи мали нагоду зробити силу знімок для преси і для "актуальностей" кина.

— Карієра "постаньця". Емеритованний секретар бушної порітової ради в Самборі Лямбур побрав одну пенсію з повітової ради по 160 зол., а другу яко повітаніє з 1863 р. по 80 зол. місячно. Цей панок, записаний все ще у метричальних книгах як гр.-кат., по січчиченню одної гімназійної класи був послугачем у бл. п. маршалка повітового Созаньського. В 1863 р. бл. п. Созаньські, що збрав кожущки для постанця, виправив його з кожущками візком до Сокаля. За Сокалем зловив його Москалі разом з візком, забрали кожущки й візок а бідного нашого візника нагнали додому, давши неспілкувану пам'ятку на дорогу. Вернувшись Лямбур з батіжком до Самбора пішки, а пав маршалок в цивільній валежності дав йому посладу писарчука. Описав став він секретарем повіту аж перейшов в "добре засаужен-й" стан спочинку". А в 1919 р. за ті кожущки, титулом спасителя кресів дістав ще досмертну пенсію.

— Конгрес промислової землі почався в Парижі 5. жовтня. Це п'ятий з черги міжнародний конгрес, в якому візьме участь 18 держав.

З судової салі.

Редактор Остап Павлів і тов. перед судом.

Четвертий день розправи.

Оречення присяжних суддів. Після короткого резюме предсідника, присяжні судді пішли на нараду, яка тривала рівно пів години. На всі питання за виїмком 5-го (побічне питання відносно обв. ред. О. Павлова) присяжні судді відповіли 12-ти голосами н.і. На питання 5-те (§ 300) у відношенні до обв. О. Павлова — 7 голосів н.і, 5 так:

ПРИСУД

Всіх обвинувачених звільнено від вини і кари.

Редактора О. Павлова негайно випущено на волю. Але хто винагородить йому 4 місяці просиджені у тюрмі, втрату стільки дорогого часу, стільки сили і здоров'я? Чи не думає він домогатися відшкодування від прокуратури — і яке відшкодування надолужить йому моральні і матеріальні втрати, понесені виключно завдяки донесенню підвармотних поліціантів?

Відозви й комунікати.

Українське село на допомогу інвалідам!

На удержання дому інвалідів у Львові і соток інвалідів у краю одержало наше товариство дозвіл від станиславського воєводства на переведення збірки в харчевих продуктах на терені тамошнього воєводства. Є надія, що такі дозволи одержимо на дикі і від воєвдських урядів у Львові та Тернополі.

Згідно з вимогами рескрипту станиславського воєводства вислала наша канцелярія на адреси українських громадян по повітових містах потрібні повноваження, збіркові листи і підписи дозволи. Успішне переведення цієї збірки в натуральні задержанні від усього нашого громадянства. Ніхто не повинен ставитися до цієї акції байдуже, приміючи, що каліки, які простегають із домірам руку за дозогоною до нашого громадянства, це жертви наших ідейних аманів. Сотки цих жертв звертаються за допомогою до нашого товариства. На жаль, в наслідок недовстаті постійних фондів, тільки незначна кількість тих жертв зможе домі до інвалідів може одержувати місячні пенсії. Загал інвалідів користає із періодичних підмог. Тому не раз оправдані жалі інвалідів, що міліонна суспільність про них забуває.

Вірно, що наше громадянство на провінції, у першій мірі Всч. Духовенство, управи кооператив і старшина читальних заглазних трюх воєводства доложати рук, щоб наше жертволюбне селянство не заважало на тяжкі щогорічні обставини не пожаліло дрібного дарунку в земних плодах і тим самим причинилося до надзвичайного використання дозволу воєводства в хосен інвалідів УГА.

Жовтень 1925.

Головна Управа УНТОНІ

Львів, Руська 3/11.

ОПОВІСТІ.

Репертуар Українського Наддніпринського Театру О. Мітнєвич:

Бережани. Сала Сокола.
12. X. "Ніч під Івана Купала" (працальна вистава).
Підгайці. Сала Сокола.
12. X. "Казка Старого Млина" (працальна вистава).

Рогатин. Сала "Пресвіті".
15. X. "Цаганка Аза".
16. X. "Дні нашого життя".
17. X. "Вихрест".
18. X. "Маруся Богуславка". 563 8—?

Український мішаний хор Д. Мотна: вівторок 13. X. Перемишль. четве 15. X. Самбір. п'ятниця 16. X. Самбір. субота 17. X. Старий Самбір. неділя 18. X. Старий Самбір. 518 15—?

Вже появилася перше число двотижневого огляду національного життя "ПОЛІТИКА", в обемі 24 сторін квартального формату і містить статті В. Липинського, С. Томашівського, В. Панейка, І. Конякевича, В. Кучабського, Б. Лешко і І. Кравецького. Передплата по кінець 1925 року: в межах Польщі 4 зол., за границею 1 доллар. Адреса: Видавництво "Політика" Львів, поштова скринька ч. 87. Грошові посилки слати на conto "Політика" в Земельнім Банку Гіпотечнім у Львові, вул. Півале 7. 613 3—3

Дрібні оголошення.

ПОТРІБНО негайно інструктора на село до ученика V. кл. гімн. — Зголошення приймає Наталія Павлусевич, Коломия, Холоневських 29 а. 578 1—1

БУШНІР робить нові і переробляє старі футра після найновіших фасонів по дешевих цінах. Львів, вул. Підзамче ч. 9. 614 2—3

РУДКА Михайло, уроджений 1899 року в Звериню пов. Жидачів уважніше отсим загублену військову книжку. 623

14 і 15 ц. м.

тягнення 1-ої класи.

Гол. виграша 400.000. Кількадесят виграших великих і 32.500 менш. виграших.

Щільний лос	Половина	Чвертка
40 зол.	20 зол.	10 зол.

Зі згляду на зближающийся термін тягнення просимо спішнитися з замовленнями. Плати гри і пошто-568 ві чеки даром. 5-7

Дім Банковий ШІЦ і ХАЕС, Львів, пл. Марійська 7.

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Лікарі поручають для недорослих і реконвалесцентів

ВІННО ХІНОВО - ЗАПІЗНЕ у флашках зол. 4—

порукає Аптека М-ра Лешка Славдовського, 473а) Львів, Галицька ч. 19. 5—7

МАГАЗИН ФУТЕР

Е. СОЛІК — Юліана СОЛІКА

307 львів, совіського ч. 4. 12—16

порукає наймодніші футра, найліпшої якості, по уміркованих цінах — усяля догідні.

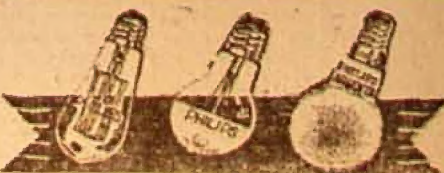
Не пожалує!

Кожний, хто відвідає кравецьку робітню жіночих одягів

Марка Метай-Мітєвського

при вул. св. Йосифа 6. І. пов.

дістане елегантно викінчений костюм, плащ, або сукню по дуже 604 дешевих цінах. 2—5

ЛІПШОГО СВІТЛА ХОЧЕШ? ЖАРІВКИ „PHILIPS“ БЕРИ!

Механічна Ткальня "ДЕН" Сна з обм. пор.

Львів, Тисяцька 29.

приймає:

лен, моноплі і клоча до шити і ян-робу полотна, цийгіа, ручників, обрусів і т. п.

Приймаємо агентів на дуже корисних у-спіах, купуюмо також синій лінійні і ко-ноплі платачи найвищої ціни.

Звертаємо увагу Шан. Клієнтів, що хто прише свої сирійні найдаліше до 1. квітня 1926 до нашої фабрики, тожу запла-тимо фрахт. 481 3—6

Футра мужські Футра жіночі

порукає магазин і робітню футер

Олександра Врубля

Львів. вул. Галицька 20, І. пов. 276 16—30

Краса — Приваба — Гігієна.

Останні, ще невідомі винаходи для жіноства: Косметичні та гігієнічно-охоронні. — Домогайтесь каталогів, прикладаючи на присилку марку. Wydawca, Labor, ul. Tatarska 61, 501 4—12

Проч з чужими базаровими готовими одягами, коли у кравця на догідні сплати з найліпшої матерії, коштує лише 136 зол., виконане першорядними, фаховими силами в найкоротшім часі. Для шкільної молоді ціни знижені. Великий вибір кра-сних і закордонних матеріалів. Кравецька заведення, Пасаж Галицька ч. 1. Кшавова 626 ський і Кіюк. 1—1

Загальні Збори

Філії Товариства "Просвіта" в Сокалі

відбудуться дня 17. жовтня 1925 р. в год. 1. пополудни в салі "Народної Торговлі" в Сокалі. Членів Товариства та делегатів читалень просить о численну участь. 625 1—2 Видія.

Зачайні Загальні Збори

членів Товариства Задачкового, Кооператива з обмеженою порукою в Глинях відбудуться дня 8-го листопада 1925 року в годіні 2-гій пополудни в школяу власнім зі слідуючим порядком денним:

- 1) Отворення Зборів.
- 2) Відчитання звітів з ревізій, перевердення Кооперативом Ревізіями в році 1924 і 1925.
- 3) Звіт Управи з діяльності і рахунків за рік 1924 і представлення до затвердження білянсу золотового на 1-го січня 1925 року.
- 4) Звіт Надзірної Ради з влеском на у-дїлення Управі абсолютній з ведення рахунків за рік 1924 і на розділ чистого зиску за 1924 р.
- 5) Звіти з організації молочарського промислу в повіті і представлення діяльності молочарського відділу.
- 6) Справа організації з молочарського відділу самостійної молочарської кооперативи і відділення її від Задачкового Товариства.
- 7) Вибір Управи і заступників.
- 8) Відкликання мандатів членів Надзірної Ради і есентуальний вибір нової Надзірної Ради.
- 9) Зміна статута в §§ 5 і 58.
- 10) Внески і запити.

О скільки би на повісті Загальні Збори не являлись вимагана статутном скількість членів, тоді в годину північне ц. є в годині 3-тій пополудни того самого, дня в тім самім льокалі і з тим самим порядком денним відбудуться другі Загальні Збори з важністю рішень без огляду на скількість присутніх членів. Книги Товариства і біланс анюжені в льокалі Голариста на 14 дня перед реченням Зборів до перегляду членів.

Глиняни, дня 8. жовтня 1925 р. 623 1—1

Надзирна Рада.